

РЕШЕНИЕ

№ 402

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **10209** по описа за **2024** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Г. Й. Ц. от [населено място] срещу Решение № 3975/30.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 8504/2024 г. на СРС, 7-ми състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено в автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7331063, с който на касатора, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП, е наложена глоба в размер на 300,00 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът не е извършил обективна и всестранна проверка на фактите и не е обсъдил в цялост възраженията срещу ЕФ, като твърди, че не се установява точното местоположение на нарушението. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП.

В съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, не взема становище по жалбата. В съдебно заседание се представлява от юк М., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 11.01.2023 г., в 12.30 ч., в [населено място], по Околовръстен път срещу номер 360, с посока от ул. Стар Л. път към ул. Патриарх Г., при ограничение на скоростта 80 км./ч., въведено с пътен знак В-26 в извън населено място, е установено и заснето с АТСС Cordon M2, № MD1197, нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил „А. С 3 К.“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се със скорост 112 км./ч. (след приспаднат толеранс), с превизиение на скоростта от 32 км./ч., с приспаднат толеранс от 3% - нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП. За нарушението е направен снимков материал.

Издаден е ЕФ серия К № 6873362 на собственика на автомобила Й. С. С.. В законоустановения срок, лицето е представило декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в която е посочено, че л.а. е управляван от Г. Й. Ц..

Поради това, издаденият първоначално ЕФ е анулиран и е издаден процесния ЕФ серия К № 7331063 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на Г. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Представени са решение за одобрен тип уреди за измерване № 558-02-01-01/1-17-3 от 13.06.2017 г. на ДИМ на Република Х. и извадка от Регистър на вписаните средства за измерване към БИМ, протокол № 09-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. на БИМ, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" от проверка на видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, идентификационен номер MD1197, със срок на валидност една година, от които се установява, че техническото средство е от одобрен тип и е преминало преглед за техническа годност на 15.03.2021 г.

Представени са и Протокол рег. № 4332р-2586/12.01.2023 г. за използване на 11.01.2023 г. на автоматизирано техническо средство или система, ежедневна форма на отчет от 11.01.2023 г. и снимков материал, схема за организация на движението по ул. Софийски околовръстен път с посока на движение от ул. Стар Л. път към ул. Патриарх Г. в района на административен номер 360 към дата 11.01.2023 г.

ЕФ е връчен на жалбоподателя на 03.06.2023 г.

Пред СРС не са събрани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 3975/30.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 8504/2024 г., с което е потвърдил ЕФ серия К № 7331063, издаден СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на Г. Й. Ц., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 3975/30.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 8504/2024 г., с което СРС е потвърдил ЕФ серия К № 7331063, издаден СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на Г. Й. Ц., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Г. Ц., допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. В разпоредба на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил, управляван от касатора, е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 112 км./ч., при ограничение на скоростта въведено с пътен знак В-26 от 80 км./ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим

именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 7331063, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В нормата на ал. 2 е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В процесния случай това е сторено със знак В-26, като ограничението на скоростта е 80 км./ч. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване от 31

до 40 km/h, нарушителя се наказва с глоба от 300 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложеното на жалбоподателя наказание е определено в предвиден за това размер от 300 лв., поради което невъзможно е намаляването на наказанието. В разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Сmekчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Предвидено е, че заменянето на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 ЗАНН, в която е предвидено, че на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание. Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

Не са налице и твърдените от касатора нарушения на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от същата предвижда, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и краят на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. За датата на проверката е налице съставен протокол с рег. № 4332р-2586/12.01.2023 г. по надлежен начин, чрез посочване на мястото за контрол, което съвпада с цитираното в ЕФ такова, посоката на движение, че има пътни знаци за ограничение, посочен е номера на служебния автомобил, начало и край на работа на техническото средство, както и лицето, извършило проверката. В процесния случай, контролният орган е приложил и снимка, от която е видно, че АТСС е монтирано зад МПС, временно разположено на пътя и работи на автоматичен режим, без човешка намеса. От схема на организация на движението в процесния участък се установява категорично какво е ограничението на скоростта, като в същност ограничението на скоростта по Софийски околоръстен път е известен факт на настоящия съдебен състав.

Не може да бъде споделено възражението на жалбоподателя, че не е приспаднал толеранс от 3%. Както правилно е посочено от СРС, от доказателствата по делото - снимка към ЕФ № 7331063 се установява категорично, че измерената скорост е 116 км./ч. При математическо пресмятане и приспадане на 3% от тази скорост се получава посочената в ЕФ скорост. В заключение следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. Скорост 112 км./ч. за натоварен път, граничещ с населено място и при разрешена скорост от 80 км./ч. е твърде висока скорост, създаваща реална предпоставка за реализиране на ПТП. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на ЕФ, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, такива му се дължат. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3975/30.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 8504/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав.

ОСЪЖДА Г. Й. Ц., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80,00 лв. разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: